

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.

Kiadóhivatal: K. Vásárhelyi az Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések előfizetési pénzei küldendők.

Obstrukció.

Vigan foly az országházban az obstrukció, látszólag a napi rend, de tényleg a kiegyezés ellen és a pártszenvédelem beláthatatlan bonyodalmakat idézhet elő.

A legrosszabb esetet említjük csak fel; azt, ha Ausztriában elfogadják a kiegyezési javaslatokat, ámde nálunk obstrukció folytán a kiegyezés létrehozása meghiusul. Ennek első és legszomorubb következménye az lesz, hogy a kiegyezés meghiusulása miatti felelősség tisztán és egyedül a magyar parlamentre hárul. Joggal minket lehet okozni azon gazdasági és politikai hátrányokért, károkért, a melyek bennünket érnek, ha a kiegyezés többé létre nem jöhet. Eddig nagy mentességünk volt, hogy ezt a súlyos felelősséget joggal és igazsággal át tudtuk hárítani az osztrákokra. Az önrendelkezési jogosultság igénybevételét az Ausztria által adott helyzettel ki tudtuk menteni. Mi ugyan előre láttuk mindig, hogy a különálló vámterület mellett a mi közgazdasági, forgalmi, kereskedelmi érdekeink veszélyeztetve vannak, míg a közös vámszövetség kárunkra szolgált volna. Iparunk fejlődött, mezőgazdaságunk pedig óriási mértékű lendületet vett. Az önálló vámterület pedig legalább is kétségben és bizonyta-

lanságban hagy bennünket a jövőre nézve. Ezt a beláthatatlan fordulat miatti felelősséget most majd nekünk kell elviselnünk, miután a vámszövetség létesítésének megakadályozói lettünk. Kényelmesebb volt eddig az osztrák zilált viszonyokat okozni azért, hogy a vámunió létre nem jöhet.

De azt hiszi az ellenzék, hogy az ausztriai parlamenti helyzetre való tekintettel, az osztrákok úgy sem tudják megcsinálni a kiegyezést; tehát bátran csinálhatjuk tovább az obstrukciót. Ez azonban taktikának is nagyon gyöngye. Mert eltekintve annak a kárörömnek erkölcsi jelentőségétől, a melylyel Ausztriából nézik a magyar ügyek fejlődését, még azzal is veszteségekben vagyunk, hogy az ellenzék okatlan magaviselete által az ausztriai pártokat az ellenállás, a kiegyezés meghiusítására való törekvésben erkölcsileg támogatják, a felelősséget felerészben átveszik.

A múlt héten nálunk annyiban tisztult a parlamenti helyzet, hogy a nemzeti párt jóformán leleplezte önmagát. Kitünt, hogy ennek a pártnak irányadó, tekintélyesebb politikusai nem helyeslik a párt magatartását. A párt kebelében dúló egyenetlenség és véleménykülönbség tagadhatatlan.

Kitünt, hogy ennek a pártnak erkölcsi vezetői immár Polónyi és Bartha Miklós. Remegett az egész nemzeti párt attól a gondolattól, hogy ezt a beláthatatlan parlamenti válságot felidézze, melynek kimenetele jó semmiesetre sem lehet, mert obstrukcióval egy kormányt, melyet oly tekintélyes többség támogat, a helyéről elkergetni nem lehet, nem szabad, ha csak a parlamentáris elvet magát nem akarjuk diskreditálni.

Igazán komikus a párt azon komoly férfiakhoz nem illő, gyermekes határozata, hogy egyelőre a napirendetellenzi, a napirend megállapítását akarja obstrukcióval megakadályozni.

Hisz mindenki beláthatja, hogy ez roppant gyenge ürügy az obstrukcióra. A nemzeti párt ezzel a határozatával épen nem őszinte, sőt a valódi ok, a melyet palástolni akar, ezen a vékonyka szöveten keresztül nagyon is szembeszökik. Ők csak a napirendet akadályozzák meg, de hogy tulajdonképpen mit akarnak, azt nem merik megmondani. Hát mi bátrak vagyunk kijelenteni, hogy a nemzeti párt összességében és egészében a közös vámterület alapján áll, annyira, hogy miként a taktika leleplezéséből most már nyilvánvaló lett, Bánffy Dezső bárót akarták beugratni abba, hogy az önálló rendelkez-

TÁRGZA.

Képek a berlini akváriumból.

Írta: Dr. Lendl Adolf.

(Folytatás.)

Szomszédja e szenvedő állatnak egyik közeli rokona, a simpánz; kisebb, elevebb, gyermekebb ugyszólván. Különösen e két fajnak már évek hossza során mindig fontos szerepe jutott a berlini akváriumban; behatóan tanulmányozták őket itten s életüknek nem csak egy érdekes vonását jegyezték be a kiméltlen tudomány betelhetetlen könyveibe. De ne időzzünk még ezeknél sem! Hatalmas barlang bejárata előtt állunk; magasan bolthajtásos; elől gyér világosság sejteti velünk a sziklafalak alakzatait, hátul sötétebbnek látszik minden; lassan tovább megyünk, lejjebb haladunk, úgy érezzük, mintha mélyebbre szállnánk a barlangban és lépésről-lépésre sülyednénk; itt is, ott is, oldalt, fönt, bárhová tekintünk magunk körül, sziklatömbök, oszlopok, homályba rejtőző alakok, kiugró szögletek és cseppkövek emelik a hatást s hangulatot teremtenek bennünk; hat reánk a tompított világosság, a misztikus környezet és a lejton való lejjebbhaladásunk; de hat reánk a kellemesen temperált hűvös, nedves légkör is; teljesen ismeretlen körülmények közé jutottunk, élénkebb a képzelődésünk, látni véljük már azt, a mit sejtünk s a tengerfenék csodás világát teremtjük magunk elé; a legéberebb érdeklődéssel sietünk most a víztartók

felé, a melyeknek polarizált világossága az egyik oldalról felénk áramlik. Közelebb lépünk: — a sötétséghez szokott szemünket megkápráztatja a vízen átható fény, a csillogó víz s a mi a fő, a színeknek az a tarkasága, a melyet abban látunk. Lásankint fejlődnek ki látásunkban azok az ismeretlen színnüanszok, legenyhébb változataikban, a mint a víz lakóit előttünk szokatlan alakjaikban szemléljük: aktiniák, tengeri rózsák vannak e víztartóban. Elragadtatva szemléljük a gyönyörűséget; a fenéken heverő köveken, koralltöveken, kagylókon s az oldalfalak szikláin sűrűn egymás mellett ülnek az alsóbbrendű állatok s tarka sokaságuk a virágos mezőre emlékeztet; a nyúlókabb alakok kiemelkednek s közülük itt-ott, egyik-másik ríktó színével válik ki; ezer tapogatóikat, gyengéd karjaikat mozgatva hullámozik az egész felület és rezgetik a képet. Legközönségebbek közöttük, úgy látszik, a halványzöldszínű anemonák; kissé vaskos a testük; talpukkal odatapadnak a kőhöz, a melyről egykönnyen el nem mozdulhatnak. Hengeres testük tetején, sűrűn egymás mellett vannak többszörös körökben elrendezve vízszintű, gyengéd tapogatóik, a melyek folytonos mozgásával őrvenyeznek a vizet; élénkebb rokonaik más színeket mutatnak; vannak rózsaszínűek és karmínpirosak, sárgások, áttetsző halványak, vagy ibolyaszínnel tarkítottak is; némelyik alacsony, más meg magas, sugarú testű. Összességükben tapogatóik játékaival vonzó képet adnak s bár nem nagyok — némelyik csak akkora mint egy dió — sűrűn egymás mellett, százával betöltik az egész medenczét s örömmel nézzük a színpompát, a melyet élénk tárnak, — de egyszerre, mily változás! elhalványultak a színek, megszűnt a tapoga-

tók hullámozása; mi baj érte őket, talán végők van? Csodálva látjuk és keressük a hirtelen elváltozás okát. A nézőnek egy erőteljesebb lépése, vagy az üveg érintése, egy zörrenés talán, okozta a változást; hirtelen mindmegannyi aktinia behuzta testébe gyengéd tapogatóit a víznek csekély megrázkódására és most életteleneknek és fukóbbáknak látszanak. Oly hirtelen ment végbe a változás, hogy meglepődve, figyelmünk még nem talált más tárgyat, végig siklik tekintetünk a még mindig mozdulatlan sorokon — most azonban ismét megakad szemünk és még esodálatosabbat látunk! Odarögzítve a helyhez, a hol termett a tengeri rózsza, azt képzeljük, hogy onnét el nem mozdulhat, most pedig ime látjuk, tisztán vehetjük ki, tovább halad, lassan ugyan, de halad; s még sem mozog, hiszen rajta marad a kővön, a melyen ült; maga a kő változtatja helyét; vagy talán ez nem is kő, ez esigaház! tényleg belepett, avult esigaházon ül az aktinia s ebből — végre észrevesszük ezt is — kinyul néhány vékony láb és egy apró rákocsa két ollója: az üres esigaházban lakik a remeterák, a esigaházon pedig ül a tengeri rózsza; ha megmozdul a lakó, akkor magával czipeli a házat és a rajta ülő aktiniát is. Furesa társulás ez és ki gondolná, hogy ez egy kis érdekszövetség? hívebbek e társak egymáshoz, mint sokszor a hitvesek, pedig nincsenek anyakönyvelve és egyházi áldás nélkül élnek, csak egy üres esigaház a közös érdek kapcsa, no meg egymáshoz szoktak már; ezer ilyen esigaház hever a tengerfenéken és lehetne mind egyiknek külön-külön esigaháza is, de ők együtt, egyközősen akarnak lenni. Ez a esigaház azonban csak a látható kapcsol közöttük, nem csupán csak

zést alkalmazza és aztán ezzel szemben a nemzeti párt fog majd előállani a honmentő közös vámterülettel, a mit kétségkívül helyesel az egész ország, az osztrák-magyar monarchia minden közgazdasági és politikai tényezője. Ez a „Bauern-Fängerei“ azonban Bánffyval szemben nem sikerült, sőt a nemzeti párt maradt benne abban a kellemetlen csapdában, a mely miatt most a nemzeti párt vezére Horánszky Nándor öngyilkosságot akar követni, lemondani, visszavonulni akar a parlamenti pályáról, a hova csak kellemetlen emlékek fűzik, valamint a csalódásoknak egész sorozata. De hát ezt a kegyetlen sorsot, ezt a politikai „nirvánát“ Horánszky Nándor némileg meg is érdemli.

Ugyanis emlékezhettünk a tavalyi provizorius vitákra, az 1898. évi I. t.-cz. meghozatala körüli erős küzdelmekre, amelyek eredménye lett a három hetes exlex állapot, mivel ez a törvény később szentesített, mint kellett volna. Ekkor állította fel Horánszky a csapdáját Bánffy részére, kit a provizorium kérdésében látszólag „pártolt“, „önzetlenül.“ Horánszky hirdette ki azt a politikai dogmát, hogy ezt a provizoriumot többé megújítani nem lehet, az önálló rendelkezés pedig tisztára és egyedül az önálló vámterületet, a gazdasági különválást jelentheti. De Horánszky tudta jól, hogy ez a tétel hamis, de tudta jól Bánffy is mindjárt, hogy Horánszky miben mesterkedik, hanem akkor nem nyilatkozhatott, mert bizott és remélt, hogy sem provizoriumra, sem önálló vámterületre szükség nem lesz, mert Ausztria megembereli magát, a vámszövetség létrejön.

A Bánffy számítása csakugyan bevált. Biztos reményünk, hogy az osztrák birodalmi gyűlés megcsinálja a kiegyezést.

ez birja őket együttmaradásra — nem ez, hanem — hanem az a csunya tulajdon, a melytől egyaránt minden élőlény dagad, a mely a legkülönbözőbb embereket, még a gyűlölködőket is összetartja: az önérdék. Mindegyiknek külön hasznára válik e társas viszony. A tengeri rózsza nem vándorolhat el helyéről kénye-kedve szerint; ha örökké álló sziklára telepedik le, el is vész, ha véletlenül a szerencse busás helyre nem ültette volna. Mert apró tapogatói koszorújával örvényezi a vizet és maga fölé sodorja a vizbe lebegő apró, szerves részecskéket; ezekkel táplálkozik. Nem minden hely egyforma szerencsés; hiába örvényezi a vizet, hiába nyújtogítja tapogatóit, ha vízben semmi sincs, nem sodorhat magához apró tápláló rögöskéket sem. Ilyenkor kisegítheti a rák a bajból, megindul és tovaczipeli házával együtt a tásrást is, vízi-vízi addig, míg odatalál, a hol a víz sodra többet hoz magával az életükhöz szükséges táplálékból: más elhalt állatok lehulló testrészeit, az életküzdelemben a sziklapadon, a hullámvéréstől szétmorzsoltszervezetek apró roncsait; a vízben lebegnek e részecskék s azután a fenékre szállnak; addig igyekszik a rák, míg odajut, a hol minél sűrűbb a rögöskék hullása; ott megtelepszik azután és az aktínia kibontja tapogatói sokszoros koszorúját, keringtetni maga körül a vizet, a csekély örvény oda hozza a tápláló részecskéket és így itt már bővebben jut neki, de meg a szegény napszámos ráknak is. Az aktíniát kerülik rendesen a többi állatok, mert kellemetlen az érintése és csipős a váladéka; olyan, mint a növények között a csalán. A ráknak pedig ezer ellensége van és nagyobb állatnak éppen csak egy falat volna, könnyen elvégeznének vele; azért buvik testével az üres csigaházba, hogy legalább puhás potrohát védje. A tengeri rózsza rátelepedvén a házára, távolra rtja a kis remeterák ellenségeit.

(Folytatása következik.)

Ellenben Horánszky csalódott és most le van nyűgözve a saját teoriájával, melyet senki el nem fogad. Meggyőződött, hogy taktikája visszafelé sült el és most csakugyan nincs más hátra, mint obstruálni vagy belenyugodni a helyzetbe. Az erőszakkal csak súlyosítja a helyzetet. Az obstrukciós vita eredménye ezideig ennyi.

A harcban egy párt vezére, a zászlótartó ingadozik. Kiváncsiak vagyunk a további fejleményekre. A napokban minden eldől!

R.

A kvótakérdéshez.

Az egész vitaközlásban, mely a képviselőházban lobbott vetett, egy válaszlól, egy felvilágosításról van szó, mely már ismételten meg lett adva. A kvótakérdést tessék beszédek tárgyává, melyeknek sem értelmük, sem létjogok nincsen, mert oly kérdés megvilágítását követelik bennük a kormánytól, mely minden oldalról tisztán meg van világítva.

Jászberényi beszéde után jónak látta gróf Apponyi, hogy megkísérleje bebizonyítani, hogy báró Bánffy miniszterelnök a kvóta felemelésére kötelezte magát. Bizonyítékul a kiegyezési javaslatok osztrák indoklására, Kaizl mostani és Bilinszky volt osztrák pénzügyminiszter beszédeire hivatkozott s e beszédekből mindent kiolvasott, csak azt nem, a mi bennük van. Különösen hangsúlyozta az említett két államférfi feltevéseit, melyek szerint a kvóta felemelése kívánatos lenne. Jól megjegyzendő: csak kívánatos. Meg kell azonban engedni és mint beismerést tény megerősítik, hogy az osztrák kormány igen is követelte a magyar kvóta felemelését, de a magyar kormány ez irányban kötelezettséget nem vállalt, mert törvény szerint nem is vállalhatott és az osztrák részről követelt junktimba sem egyezett bele báró Bánffy, ámbar nem lehet tagadni, hogy az osztrák kormány követelte azt. A gróf Badeni kezdéskor való junktimából a gróf Thun befejezéskor való junktima lett, de mind a kettőnek el kellett állnia a junktimától és a javaslatokat kvótajavaslat nélkül kellett beértesíteni.

Végtelenül szabatos és határozott formában utasította vissza Lukács László pénzügyminiszter az ellenzék és különösen gróf Apponyinak a kvótára vonatkozó támadásait s bebizonyította, hogy megállapodásról, vagy éppen elkötelezésről e kérdésben szó nem lehet. A junktimot minden kételyt kizáró határozottsággal tagadta a pénzügyminiszter. Bármit állítsanak az osztrák párt- és kormányférfiak, nekünk szükségtelen azzal törődnünk és teljesen megelégedhetünk pénzügyminiszterünk komoly és szabatos nyilatkozatával, a ki megfelelt arra a kérdésre is, vajjon emelik-e a magyar kvótát? Ez tisztán számítás dolga és attól függ, hogy nagyobb lett-e az egyik vagy másik állam teljesítő képessége. Ha a gazdasági viszonyokból annak szüksége eredne, hogy a magyar kvótát emelni kell, akkor lesz is bátorsága a kormánynak ezt bovallani és meggyőződését számokkal indokolni, mután a kvóta nem a politika dolga, hanem számtani művelet. Egyelőre elégedjünk meg azzal, hogy tudjuk, hogy a kiegyezési javaslatok és különösen a fogyasztási adók visszatérítése alapján a magyar kvóta felemelésére Ausztria igényt nem tarthat. Más dolog a kiegyezési javaslatok és ismét más a kvóta. A két ügy csak idő, de nem lényeg szerint került együvé; érdemben tehát egymástól függetlenül is fogják őket elintézni.

Ha most az egész ügyet ily tisztán tekintve veszik igazságos bírálat alá, akkor az ellenzék eljárását, mely e kérdés ötletéből az indenit-javaslatot obstruálja meg, meggondolnának és büntetésre méltónak kell megbélyegeznünk. Az indenitást nem a kormánynak, hanem az országnak szavazzák meg és bármely kormánynak igénybe kellene azt vennie, legyen akár Bánffy, akár Kossuth az e'nöke, mert az ügyek vitelének az indenitást az előfeltétele. Ebből következik, hogy az indenitást nem involválhat bizalmi nyilatkozatot és hogy ennek folytán nem csak könnyelmű, hanem teljesen

indokolatlan is, ha az ellenzék ebből az alkalomból olyan akezióba lovalolja bele magát, melynek első áldozata a magyar parlamentarizmus kell hogy legyen s melynek további következményeit ki sem lehet számítani.

Elég soká visszaélnék már a nemzet türelmével; itt az ideje, hogy vége legyen a könnyelmű játéknak!

Világkrónika.

Minden napnak meg van a maga érdekessége s a saját dűskálkodhatik a szenzációs eseményekben.

Az országgyűlésen javában folyik az obstrukció s Magyarország népeinek alkalma nyílik 60 ezer frt napi költség mellett, — mert ennyibe kerül egy napi parlamenti tanácskozás — végignézni, hogy négyszáz és egy néhány hónapja közül egy néhány miként igyekezik a kákan eszmét találni. És foly az ádáz szóharc s az ellenzék nem egyszer részesül azon hallatlan gyönyörűségben a t. házban, hogy hétfőn szavaznak a felett, hogy mit kellett volna a mult szombaton csinálni. Az ellenzéki honatyák igen szívesen hangoztatják minden időben, hogy a nép szegény s nem bírja terheit, de arra meg van lelkük, hogy az ország vagyonából naponként 60 ezer frtot elpocsékoljanak csupán azért, mert tetszik maguknak egy kis trófát csinálni. Még értenők, ha ezen áldástalan harc valami érdemleges dolog, például a kiegyezés vagy költségvetés körül folya, de mikor a czél csupán az, hogy a parlament működését lehetetlenné tegyék, a szenvedélyes párt-tusának semmi értelme nincs s annak a néhány nyughatatlan természetű honatának törekvéseit mindennek lehet mondani, csak hazafiasságnak nem.

Bécsben szintén foly az obstrukció a kiegyezés ellen s ha ezuttal nem sippal, dobbal, öklöl és asztallábakkal megy is, mint nem régebben, de az eredmény még is egyre megy, t. i. nem tudnak haladni a dologgal. De ennél sokkal jobban érdekli most a bécsieket az ott egyik kórházban kiűtött pestis. Ez az iszonyú betegség úgy tört ki, hogy még mult évben három orvost küldtek el Indiába, hogy ott a pestist tanulmányozzák. Ezek hoztak magukkal tanulmányozás végett pestis bacillusokat s azokkal házinyulakon kísérleteztek. A kórházi szolga, ki ezen állatkák etetésével volt megbízva, vigyázatlanságból valahogy inficiálta magát. Megkapta a pestist s rövid idő alatt meghalt. Dr. Müller, ki betegségében ápolta s az ápolónők szintén elkapták a betegséget s azután ezektől többen is s lehet félni, hogy e rémes ragály tovább fog terjedni. A pestis egyike a legiszonyabb betegségeknek. Főfájással, lázzal kezdődik, majd hányás és gyomor zavar lép fel. A mirigyek megdagadnak s dió nagyságu kelevények támadnak. Ha ezek kifakadnak, van remény a gyógyulásra, ellenkező esetben a halál többnyire 48 óra alatt beáll. Ez a járvány Indiában, Egyiptomban s Kisázsiaiban évenként ezer meg ezer embert pusztít el, de nálunk több mint 100 éve nem uralkodott. A közép korban „fekete halál“ „dög mirigy“ név alatt volt nálunk ismeretes.

Franciaországban a Dreyfus ügy revíziója küszöbön van, de most ennél jobban izgatja a közvéleményt Fashoda egy kis Nílus menti község ügye. Ezt a helyiséget úgy az angolok, mint francziák maguknak vindikálják. Már napok óta folynak e felett a diplomáciai tárgyalások, midőn közbe jött az angol kincstárnok harcziás beszéde, mely háborúval fenyegetőzik, ha a francziák Fashodát át nem engedik. És most egy rongyos afrikai faluért készek volnának a heves francziák háborút indítani, ha nem volnának a higgadt államférfiak, kik majd a zöld asztalnál szépen elsimítják ez ügyet.

A német császár utazik Jeruzsálembe. A napokban folytat le Konstantinápolyban a nagy-szerű fogadtatások. A szultán elhalmozta az ifjú császárt tiszteletének ezer meg ezer jeleivel s bő kézzel szórta a pénzt, — melyből neki sok van, — de népeinek kevés, hogy ama híres keleti pompából semmi se hiányozzék. Volt is ott minden, mit csak keleti fantazia kitalálhat. A német császár szerzett tapasztalataiból először is azon meggyőződésre jutott, hogy az a „beteg ember“ még nem egészen halni való.

Ujdonságok.

— **Időjárásunk.** A hét első felében szép enyhe időnk volt. A hőmérő a 20 C. fok felébe emelkedett. Szerdán ismét borosra vált, de azért a levegő még elég enyhe, hanem azért félni lehet, hogy őszi vásárunkat az eső megrontja.

— **Érdemkereszt átadás.** Említettük volt, hogy ő Felsége a király zágoni báró Szentkeresztly Stephán, városunk diszpolgárnőjét a humánizmus terén kifejtett kitünő munkálkodásáért a koronás arany érdemkeresztel tüntette ki. Ezen érdemkeresztet a múlt hétfőn adta át megyénk főispánja a kitüntetett urnőnek, azonban tekintettel a nemes bárónő saját gyászára és az országos gyászra, az átadás a legszűkebb körben folyt le, de azért semmit sem veszített ünnepies jellegéből. Mi ezúttal is kifejezzük azon hő óhajunkat, hogy a nemes bárónő, ki 25 évi ernyedetlen munkássága útján 3 virágzó humán intézménnyel ékesíté fel városunkat — sok éven át viselje azt az érdemkeresztet, melylyel a legfelsőbb kegy kitüntette.

— **Őszi vásárunk,** mely minden évben rendkívül élénk szokott lenni, jövő pénteken veendi kezdetét. A baromvásár már meg is kezdődött. Szerencsére a ragadós száj- és körömfájás miatt elrendelt zárlat e hó 22-én felszabadult s így a szabad közlekedés megnyílt. A kirakó vásár, ha az időjárás kedvezni fog — roppant élénk leend.

— **Egy előfizető keservei.** Lapunk egyik barátja panaszkodik, hogy ő már évek óta előfizetője egyik fővárosi napilapnak. Első évben a czimszalagon tekintetes urnak titulálták, de már a második esztendőben a czim nagyságosra változott. Hát ezt valahogyan elszenvedte, elgondolván, hogy manapság már ugyis kevés ember van, ki nem nagyságos ur, de midőn a harmadik év meghozta neki a méltóságos czimet, ez ellen már apellált. Megírta a lap kiadóhivatalának, hogy ő csak tekintetes ur s tiltakozik minden évenkénti rang emelés ellen; de mindez mit sem használt, a czimszalagon megmaradt továbbra is a méltóságos czim. Már most, midőn közeledik az új év, a mi emberünk meg van rémülve, hogy a jövő januárban bizonyosan megkapja az excellenciás czimet, ő pedig semmi szín alatt nem akar kegyelmes ur lenni, mert az igaz, hogy ő valóságos tanácsos, de városi és nem belső és titkos s következőképen el nem szívelheti azt a magas titulust. Tanácsot kér tehát, hogy mit tegyen e fenyegető veszélylyel szemben. Hát mi erre csak azt ajánlhatjuk, hogy prenumeráljon a mi lapunkra s mi ígérjük, hogy fogadjuk, hogy demokratikus érzelmeit mindig tiszteletben fogjuk tartani.

— **Élő fényképek.** Most midőn közönségünk a szórakozásokat ugyszólva nélkülözi, egy ép oly érdekes mint élvezetes látványosság megtekintése kínálkozik. Szombaton, vasárnap és hétfőn este a tanácsház nagytermében alkalma lesz közönségünknek az Edison-féle Kinematograph és Graphophon plasztikus alakjaiban, zenedarabjaiban, énekeiben és humoros előadásaiban gyönyörködni. Ez igen érdekes ritka látni és hallani valókat ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **Az 1898. évi legtöbb adófizetők.** 1. Nagy Ferenc szeszgyáros 1008 frt 59 kr. 2. Kovács Ferenc gyógyszerész 230 frt 88 kr. gyógyszerészi oklevél alapján. 3. Csiszár József kereskedő 410 frt 16 kr. 4. Bodor Ferenc kir. közjegyző 171 frt kir. közjegyzői oklevél alapján. 5. Szacsvai Gyula ügyvéd 149 frt 78 kr. ügyvédi oklevél alapján. 6. Tóth István id. szeszgyáros 294 frt 14 kr. 7. Fejér Antal kereskedő 264 frt 86 kr. 8. Ifj. Czibalmos Ferenc asztalos 130 frt 80 kr. iparkamarai tag. 9. Sinkovics Ignác orvos 130 frt 80 kr. orvosi oklevél alapján. 10. Minorita szerzet házfőnöke 258 frt 58 kr. 11. Jancsó Mózes szeszgyáros 246 frt 18 kr. 12. Köllönte László borkereskedő 232 frt 77 kr. 13. Zajzon Lázár ügyvéd 115 frt 26 kr. ügyvédi oklevél alapján. 14. Bánffy Zsigmond ügyvéd 111 frt 9 kr. ügyvédi oklevél alapján. 15. Ifj. Dávid István kereskedő 221 frt 19 kr. 16. Bándi István kereskedő 210 frt 85 kr. 17. Dézsi Bálint birtokos 207 frt 90 kr. 18. Tóth József szeszgyáros 203 frt 58 kr. 19. Kézdivásárhelyi ev. ref. megye gondnoka 200 frt 25 kr. 20. Kókosi Károly ügyvéd 95 frt 14 kr. ügyvédi oklevél alapján. 21. Szabó Mózes szeszgyáros 184 forint 79 kr. 22. Török Bálint kereskedő 173 frt 25 kr. 23. Dobál Lajos kereskedő 155 frt 82 kr. 24. Török Sándor szeszgyáros 76 frt 63 kr. iparkamarai tag. 25. Szabó Géza áll. ellemi iskola tanító 73 frt 36 kr. tanítói oklevél. 26. Szini Gyula orvos 71 frt 78 kr. orvosi oklevél.

Póttagok.

1. Vellreiter György szeszgyáros 137 frt 94 kr. 2. Csiszár Imre szeszgyáros 133 frt 23 kr. 3. Sára Imre asztalos 129 frt 81 kr. 4. Kovács János gabonakereskedő 127 frt 35 kr. 5. Csiszár Pál kereskedő 124 frt 95 kr. 6. Id. Szöcs Bálint mészáros 124 frt 88 kr.

— **Első mezőgazdasági országos kiállítás Szegeden.** Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület” ugyis mint a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének központja a Szegedi Gazdasági Egyesülettel karöltve a földművelésügyi miniszter támogatása mellett 1899. évi szeptember hó 3-ától bezárólag 10-éig Szegeden országos mezőgazdasági kiállítást rendez. A kiállítás országos jellegéből folyólag a mezőgazdaság minden ágát felölelné és ennek megfelelőleg a következő 6 csoportra oszlik: I. Élőállatok és állati termények kiállítása. II. Földművelési és növényi termények kiállítása. III. Szőlőművelés, borszat, gyümölcs és kertészeti kiállítás. IV. Mezőgazdasági gépek és eszközök kiállítása. V. Házi és mezőgazdasági iparok kiállítása. VI. Erdészeti és vadászati kiállítás. Az egyes főcsoportok már a munkálatokat meg is kezdték, úgy, hogy a kiállítás általános programja már a jövő hó végén közkézen forog. Különösen érdekesnek ígérkezik az állatkiállítás, a mely első sorban az Alföld állattenyésztését volna hivatott a nagyközönségnek bemutatni. Az állatkiállítással kapcsolatban egy országos löverseny is rendeztetnék és a szegedi Gazdasági Egyesület már meg is tette a kellő lépéseket a versenypályának bejegyeztetése iránt. Általában a rendező bizottság főszínt helyez arra, hogy a kiállítás

tanulságos legyen és hogy a kiállítókra nézve közvetett anyagi haszonnal is járjon és így nem annyira a mennyiségre, mint inkább a minőségre fogja a súlyt helyezni a kiállítandó tárgyak megválasztásában. A kiállítás iránti érdeklődést nagyban fokozza az, hogy annak védnökéül József Főherceg ő fensége fog felkérteni; a ki, mint az ország első birtokosa is, a magyar gazdaközönség körében nagy rokonszenvezet örvend. A kiállítás diszelnökéül felkértek: Dr. Darányi Ignác, földművelésügyi miniszter, Gróf Dezsőffy Aurél, az „O. M. G. E.” elnöke, Kállay Albert, Szeged sz. kir. város főispánja, Pálffy Ferenc polgármester és Zsótér Andor, a Szegedi Gazdasági Egyesület elnöke. A kiállításnak külön háziipar csoportja is lesz, a mely különösen az Alföld szociális viszonyaira nagy fontossággal bír. Ennek a csoportnak a rendezésére a Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara vállalkozott, a mi már maga is biztosítja a kiállítás sikerét. A rendező bizottság Bujanovich Sándor, az „O. M. G. E.” alelnöke vezetése alatt általában mindent elkövet arra nézve, hogy az érdeklődést a kiállítás iránt a legszélesebb körökben is felkeltse, hogy minden szakerőt a rendezés körül foglalkoztasson és hogy általában a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének ezen első nagyobb szabású szereplését siker koronázza.

— **Most az őszi vetés idején** nem mulasztathatjuk el a közönséget Mauthner Ödön világhírű magkereskedésére figyelmeztetni, hol a legolcsóbb árakon a legjobb magvak kaphatók. Egyedül az innen beszerzett magok nem esznek soha!

— **A „Pillangó”** című élelapp 38. száma megjelent és valóban meglepő művészi kivitelű rajzokat találunk benne. A magyar közönségnek ajánljuk ezen lapot, mely hivatva van a magyar művelődés terjesztésében részt venni és hazafias kötelességet teljesít mindenki, a ki ezen lapot támogatja. A „Pillangó” előfizetési ára egy egész évre csak 4 frt, a ki azonban már most az 1899. évre előfizet, 1898. október hó 1-től ez év végéig ingyen kapja a lapot. A „Pillangó” szerkesztősége és kiadóhivatala, Budapest, VI., Terézkörút 35. alatt van. Mutatványszám ingyen.

— **Idegen elbeszélők.** Az Olesó Könyvtár nagy szeretettel mutatja be az idegen irodalmak kiválóbb képviselőit. Ezret meghaladó számaiban, melylyel e kitünő vállalat a magyar irodalmat gazdagította, számos kiváló idegen munka jelent meg jó magyar fordításban. E fordított kötetekben arra törekszik az Olesó Könyvtár, hogy az illető irodalom jellemző termékeit mutassa be. Ilyen a most megjelent két kötet is. Az egyik (1070. sz.) Heyse Pálnak, a jeles német novellistának Szellő című poetikus elbeszélése Szikrai Odo fordításában; a másik a francia elbeszélő-irodalom egyik legfinomabb tollu munkásának, Uchard Mario-nak regénye: Berthier Joconda (1072—75. sz.), melynek jól hangzó fordítása Molnár Gyulától vol. Heyse novellájának 10 kr. Uchard regényének 40 kr. az ára. Mind a két könyv nagyon érdemes az olvasásra.

TORONTÁLI SZŐNYEGGYÁR részvény-társaság.

Egyedüli magyar szőnyeggyár.

Készít: kézzel csomózott szmirna-szőnyeget, terem-, szalon-, ebédlő-, háló-, boduoir- és uri szobák részére, mindenféle nagyság és stilben, bármely rajz szerint hojandi futószőnyeget, keleti (karamani) függőnyöket, torontáli szerb szőnyeget (Tyilin), terítők, függönyök, divánátvetők stb. részére.

Főraktár: VI. ker., Budapest, Andrássy-ut 4. szám.

Dusan fölszerelt raktár mindennemű, a szőnyeg-szakmába vágó cikkekben, u. m.: olcsóbb fajtájú szőnyegek, függönyök, terítők, takarók, ablakvédők, szoba- és lópokróczok.

(164) 2—20

Honi ipar.

Honi ipar.

Sz. 4505 köz. 1898.

Hirdetmény.

A vármegyei alispán urnak 24492 sz. rendelete alapján közhírré teszem, hogy a f. év. végével a 6 évet kitöltött, valamint időközben elhalt november hó 5-ik napján tüzte ki.

választottt érvényhatósági bizottsági tagok helyébe, valamint azok helyébe, a kik az 1886. évi XXI. t. cz. 23. §-a e) pontja határozománya alá esnek, az új választást, az idézett t. cz. 34. §-a alapján az egész vármegye területére kihatólag folyó 1898-ik év választás helye a város nagyterme, felhivom tehát azokat, kik választási

Választó jogosultak azok, kik az 1898. évi országgyűlési képviselő választók névsorába felvéve vannak Választási elnök Dr. Sinkovics Ottó, választás helye a város nagyterme, felhivom tehát azokat, kik választási

jogosultak, hogy november hó 5-én választani megjelenni sziveskedjenek. Kézdi-Vásárhelyt, 1898. október hó 23-án.

Bartók Károly,
polgármester.

(173. 1—1)

Értesítés.

Lelkész, tanító, jegyző, gazdatiszt és értelmes kisbirtokos urak figyelmébe ajánlatik egy a bel- és külföldön egyaránt keresett termény-termelése.

500 □ öl területen, utasítás folytán, kellő szakértelemmel, alig 1—2 frt befektetéssel — minden elemi csapás daczára is — évenként 200—350 frt jövedelem elérhető és azért kezeskedem.

Miután a télfagya előtt a föld előkészítendő, kíváncsok, hogy az érdeklő felek azonnal forduljanak

Mérey Sándor

termény- és kerti növények kereskedőhöz

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 1. sz. a.

ahol csakis 15 kr. postabélyeg beküldése után a kellő felvilágosítás és magyarázat azonnal megadatik.

(168. 1—3)

Kértek e lap hirdetésére hivatkozni!

Háromszékvármegye alispánja.

Sz. 25581—1898.

Arlejtési hirdetmény.

A vármegye „Ferencz József” nevét viselő közkórház udvarán a kórházorvos részére szükségeltető orvosi lakásnak költségvetésileg előirányzott, Belügyminiszter ur 6 Nagyméltósága által idei 94321. számú magas leiratával helybenhagyott 6529 frt 70 kr. költséggel leendő felépítése czéljából a vármegyei alispáni irodában folyó évi november hó 7-én délelőtti 9 órakor zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhírré, hogy vállalkozni szándékozók zárt ajánlataikat a tárgyalási nap zónaidő délelőtti 9 óráig a vármegyei penztárnál adják be, mivel a kitűzött határidőn túl ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az ajánlatokban világosan kijelölendő az egységi árból leengedendő százalékos számmal és betűvel.

A zárt ajánlatok borítékban, lepecsételve nyújtandók be; az ajánlatokhoz a kikiáltási összegnek ötszázadát, mint bánatpénzt csatolandó.

A feltételek, az árelemzés, árjegyzék és műszaki leírás és tervekkel együtt a jegyzői irodában a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sepsi-Szentgyörgy, 1898. október 22-én.

Gábor Péter,
alispán.

(17. 1—3.

Értesítés

Tisztelettel értesitem a n. ó. közönséget, hogy f. hó 29-én és 30-án Kézdi-Vásárhelyre érkezem és mindenszentek napjára természetes száraz virágból kötött koszorúkat fogok árulni a nagy piacon.

Teljes tisztelettel
Kypta Ágoston.

167 2—2

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 frt.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

— Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár. —

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvásárlás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

— Darabonként 3 frt. —

A penge ** csilagos aczélból és a többi részei alpacából vannak. Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizomanyosnál

Budapest, V. ker., Kálmán utca 17.

Gyűjtőknek 5 db után egy ingyen küldetik.

155 11—26

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Váltóüzlete

RÉSZEK 15 MILLIO FRT

TARTALEKALAP 11 MILLIO 300.000 FRT

Dorottya-utca 1. BUDAPEST Gizella-tér sarkán.

HÚZÁS 1898. NOVEMBER 17. és 18-án.

Az eddig mutatkozó s minden várakozást felülmúló kedvező húzási eredmény, melynek nagy része ép a mi feleinknek jutott — indít bennünket arra, hogy felhívjuk a figyelmet a most kezdődő

3-ik magy. kir. szab. osztálysorsjátékra

A játéktervezet vizsgálásánál mindenki feltétlenül meggyőződik arról, hogy ezen sorsjáték a legnagyobb nyerési esélyeket nyújtja.

A kibocsátott 100,000 drb sorsjegyből feltétlenül nyer 50.000 drb, tehát a fele.

A 3-ik sorsjáték egymást követő 6 osztályában összesen

13 MILLIO 160.000 korona

sorsoltatik ki, mely kizárólag a résztvevőknek jut.

A főnyeremény szerencsés esetben

1.000,000 (egy millió) korona.

A kiválóan előnyös és nyerési esélyekben bővelkedő játéktervezet folytán a magy. osztálysorsjátékot a külföldön is nagyon kedvelik és oly élénk az érdeklődés, hogy készletünk már nemsokára ki lesz merítve.

A ki tehát a most kezdődő III. magy. kir. osztálysorsjáték nyereményeiben részesedni kíván, sziveskedjék megbízását haladéktalanul hozzánk juttatni, mint-hogy sorsjegyeinket rendszerint már jóval a húzás előtt eladtuk.

A megbízás vétele után — a mennyiben készletünk tart — azonnal megküldjük a rendelt sorsjegyet.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletének
osztálysorsjáték-osztálya.

Az első osztályu sorsjegyek árai:

Egy egész	frt 6.—
Egy fél	frt 3.—
Egy negyed	frt 1.50
Egy nyolczad	frt —.75

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél K.-Vásárhelyen.